

ע"פ 8059/16 - ודאע אבו קטיש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8059/16

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופטת ע' ברון

המערער: ודאע אבו קטיש

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים
(השופט הבכיר א' כהן) מיום 8.9.16 בת"פ
61193-11-15

תאריך הישיבה: כ"ג בניסן התשע"ז (19.4.17)

בשם המערער: עו"ד אביעד לנצ'נר

בשם המשיבה: עו"ד מיכל רגב

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

הערעור מכוון כלפי חלק מתנאי שהושת על המערער על-ידי בית המשפט המחוזי. המערער הורשע בהסדר טיעון בעבירת קשירת קשר לביצוע עוון שעניינה ניסיון לרכוש חלק בנשק. ההסדר כלל תנאי שלא פורט, ובית המשפט קמא

קבע כי יכלול עבירה של קשירת קשר לביצוע עוון או פשע - וחלק זה אינו שנוי במחלוקת - וכן "החזקת רכוש חשוד כגנוב". המערער פנה לבית המשפט קמא וביקש, בגדרי טעות סופר, להשמיט את הרכיב השני של התנאי. הפרקליטות הגיבה, כי "ככל ומדובר בטעות סופר, מסכימה המאשימה לבקשת בא כוח הנאשם". בית המשפט קמא החליט כי "אין מדובר בטעות סופר".

מכאן הערעור שלפנינו, בו נטען כי הרכיב השני בתנאי - העבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב - אינו קשור לעבירה בה הורשע המערער במהותה ומקומה בחוק העונשין, ומעמיד את המערער בסיכון גבוה שאינו במקומו. המערער העלה גם טענת סמכות, אך לא ראינו מקום להידרש לה שכן הסמכות רחבה, והשאלה היא של שיקול דעת. לשיטת המדינה, כיון שהמדובר בהרתעה, אין מקום להתערבות בתנאי, שאם לא יחזור המערער לעבור עבירות, ממילא לא יהא רלבנטי.

לאחר העיון החלטנו לקבל את הערעור. אכן מדובר בשאלה גבולית, שכן לא אחת מתנה בית המשפט תנאי רחב כדי להטעים ולהמחיש את ההרתעה. במקרה דנא הריחוק בין הרכיב השני בתנאי לעבירת המערער הוא כזה, שבבואנו לפרש את הסיטואציה וגם את "אומד דעתם" של הצדדים להסדר, דומה - ובמשפט פלילי עסקינן - כי יש לקראה לטובת המערער. הבאנו בהקשר זה בחשבון את עמדת פרקליטות המחוז ב"זמן אמיתי". על כן יימחק הרכיב השני של התנאי.

אנו מקוים כי המערער לא ישוב לעבור עבירות ולא יופעל נגדו כל תנאי, ויתן את האמור אל לבו.

ניתן היום, כ"ג בניסן התשע"ז (19.4.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה